

SIMONA ŠATUROVÁ & MAREK KOZÁK

Účinkující / Performers

Simona Šaturová – soprán / soprano

Marek Kozák – klavír / piano

10.11. 2024

11h, Vila Tugendhat /
11am, Villa Tugendhat

Program

Leoš Janáček

Moravská lidová poezie v písních (výběr)

Láska
Obrázek milého
Budíček

Eugen Suchoň

Piesne z hôr

Široký jarčok
Ani mi je večer
Povedzže mi, povedz

Vítězslav Novák

Eklogy, část 4. „V národním tónu“, op. 11

Béla Bartók

Dedinské scény

Pri hrabaní
Pri neveste
Svatba
Ukolébavka
Tanec mládenců

Leoš Janáček

Po zarostlém chodníčku (výběr)

Naše večery
Lístek odvanutý
Pojďte s námi!
Frýdecká panna Maria

Klement Slavický

Ej, srdénko moje

Nad Strážniců jasno
Šohajku s modrýma očima
Těžko temu kameňovi
Pověz mi, má milá
Studená rosenka
Byla sem ešče malá

Programme

Leoš Janáček

Moravian Folk Poetry in Songs (selection)

Love

A Picture of My Beloved

Wakening

Eugen Suchon

Songs from the Mountains

Wide Brook

Neither Is It Evening To Me

Tell Me, Tell Me

Vítězslav Novák

Eclogues, part 4. "In the National Tone", Op. 11

Béla Bartók

Village Scenes

Haymaking

At the Bride's

Wedding

Lullaby

Lad's Dance

Leoš Janáček

On the Overgrown Path (selection)

Our Evenings

A Blown-Away Leaf

Come With Us

The Madonna of Frydek

Klement Slavický

Oh, My Heart So Wretched

Here the Sky Is Sunny

Sky-blue Eyes

Heavy Is That Weighty Boulder

Tell Me, My Bonnie Lass

There Was a Chilly Dew

I Was Small Then And Gawky

Vztah Leoše Janáčka (1854–1928) k lidové písni představuje nezanedbatelnou součást jeho skladatelského díla i odborného zájmu. V komorní rovině bylo jeho tvůrčím záměrem osvobodit klavír od nutnosti poskytovat nepřetržitý doprovod a nechat tak vyniknout zpěvní linku přejímané písně. V tomto smyslu představuje vrchol jeho nejobsáhlejší dílo tohoto charakteru – *Moravská lidová poezie v písních*. První upravené písně z tohoto cyklu pocházejí z roku 1892, kdy na výzvu nakladatele Emila Šolce upravil patnáct písní z právě vydané sbírky *Kytice z národních písní moravských* (1890), kterou Janáček připravil společně s Františkem Bartošem. Druhý sešit s třiceti osmi úpravami vyšel v roce 1901, přičemž kompletní cyklus padesáti tří úprav byl vydán roku 1908. Citlivou zvukomalebností nebo specificky využívanou motivickou či imitační prací Janáček umocňuje realistické vyznění písní. Latentnější rovinu inspirace lidovou písní nacházíme v jeho klavírním cyklu *Po zarostlém chodníčku*. Poetické skladbičky vznikaly postupně v letech 1900, 1908 a 1911. Inspirace vyvěrá z různých zdrojů, především však reflektuje skladatelovy nostalgické pocity spojené s dětstvím a moravským venkovem. Přijetí cyklu bylo zprvu složité, zejména kvůli svému inovativnímu přístupu k harmonii a formální struktuře. I přesto však skladba postupně získala uznání a popularitu, zejména po premiéře ještě neúplného cyklu v Brně v roce 1905. Janáčková schopnost propojit osobní zážitky s univerzálními tématy a zhmotnit je v hudební formě činí *Po zarostlém chodníčku* nadčasovým dílem, které oslovuje posluchače svou hloubkou a autentičností.

Jistými souputníky Janáčka ve smyslu přejímání prvků lidové hudby do svého uměleckého vyjádření byli Béla Bartók (1881–1945) a Vítězslav Novák. Bartókovy inspirace pramenily z jeho odborného zájmu o lidovou píseň – ostatně stejně jako v případě Janáčka. Společně se Zoltánem Kodályem sesbíral tisíce maďarských, ale také slovenských, rumunských, ukrajinských, či dokonce tureckých lidových písní. Toto poznání a schopnost srovnání rozličných prvků písní z různých regionů mu umožnilo vniknout hluboko do podstaty lidové písně, protože se stal nejen

uznávaným teoretikem, ale také autorem schopným tyto poznatky zúročit ve vlastní umělecké práci. *Dedinské scény* tvoří cyklus sestávající z pěti úprav slovenských písní, které Bartók zapsal během první světové války v oblasti dnešní Zvolenské župy. Dílo skladatel dokončil roku 1924 a věnoval jej své druhé ženě Dittě. O několik let později, v roce 1927, byl cyklus vydán u Universal Edition spolu s mnoha dalšími písňovými sbírkami, jež vznikly v dřívějších letech. Poté upadl v zapomnění, dokud ho Bélův syn Peter Bartók v roce 1994 nezrevidoval a znovu nevydal.

Vítězslav Novák (1870–1949) měl k lidové písni poněkud více zprostředkovaný vztah. K zásadnímu podnětu a iniciačnímu bodu pro vytvoření Novákova osobitého stylu došlo v roce 1896, kdy se během prázdninového pobytu na Valašsku seznámil s tamějším folklorem. Ačkoliv se s lidovou písni později stýkal přímo v jejím autentickém prostředí na Valašsku, Slovácku a Slovensku, kam často zajížděl za rekreací, na rozdíl od Bartóka či Janáčka, s nímž vedl v otázce lidové hudby četné polemiky, nikdy neprováděl soustavný výzkum lidové písně – kromě znalosti různých písňových sbírek čerpal především z náhodných podnětů a vlastních příležitostných zápisů. Dnes uvedená část klavírního cyklu *Eklogy*, op. 11, pochází z roku 1896, tedy doby, kdy se s lidovou písni teprve více seznamoval. *Eklogy* jsou proto více impresionistickým dílem přinášejícím pastorální a přírodní podněty. Čtvrtá část „*V národním tónu*“ se však k lidové písni přibližuje, a to jistou idealizací blížící se typickému romantickému přístupu k folklornímu materiálu.

Novákův žák Eugen Suchoň (1908–1993) je již představitelem skupiny skladatelů, která je o dvě generace mladší a v umělecké reflexi lidové písně je konfrontována s výdobytky starších autorů. Společně s Alexanderem Moyzesem, Jánem Cikkerem a Desiderem Kardošem je považován za představitele (Novákem vychované) tzv. první slovenské kompoziční školy, jež folklor ve svém vyjádření nutně tematizovala. V Suchoňových skladbách zhotovených před rokem 1928 se prvky slovenské lidové hudby

hledají obtížně. Originalitou slovenské lidové písně byl zasažen až po přečtení studie *Myšlienky o vývine národnej hudby a slovenského spevu*. Zásadní jsou tedy jeho *Bačovské piesne* pro baryton a klavír (1929), neméně kvalitním je však dnes uvedený cyklus šesti lidových písní s názvem *Piesne z hor* z roku 1941. V nich je cítit skladatelův příklon k pulsaci a intonaci slovenské lidové písně, přičemž melodika zůstává výrazově velmi propracovaná a poutavá.

Suchoňův vrstevník Klement Slavický (1910–1999) se obdobně jako Novák k lidové hudbě hlásil spíše zprostředkovaně. Představovala pro něho okouzlení a inspiraci, jak sám zmínil při charakteristice moravské lidové písně a hře lidových muzikantů. Toto jeho okouzlení trvalo zejména v průběhu druhé světové války a dopracoval se až ke zkomponování orchestrálních *Moravských tanečních fantazií* (1954), které na mnoha místech připomínají Janáčkovu orchestrální díla. Ve stejném roce vzniká *Ej, srdénko moje*, cyklus patrně nejryzeji inspirován lidovou písni. Ani zde nezapře jistou náklonnost k Janáčkovu způsobu práce s lidovou písni, jde však spíše o osobitou syntézu idealizovaných folklorních inspirací a impresionistické harmonie, blížící se více pojetí Novákovu.

Jiří Čevela

Leoš Janáček's (1854–1928) relationship to folk song represents a significant part of his compositional work and academic interest. His creative intention in his chamber music was to liberate the piano of the necessity of providing continuous accompaniment and thereby let the vocal line of the arranged song stand out. His largest work of this nature – his *Moravian Folk Poetry in Songs* – represents the pinnacle in this respect. The first adapted songs in the cycle date to 1892, when, at the request of publisher Emil Šolc, he adapted fifteen songs from the recently published collection *A Bouquet of Moravian Folk Songs* (1890) which Janáček had put together along with František Bartoš. A second volume with thirty-eight adaptations was published in 1901, while the complete cycle of fifty-three adaptations was published in 1908. Janáček augments the realistic sound of the songs with sensitive onomatopoeia and specifically used motivic or imitative work. Inspiration from folk song on a more latent level can be found in his piano cycle *On an Overgrown Path*. These short poetic compositions were written in the years 1900, 1908 and 1911. The inspiration springs from various sources, though reflects more than anything the composer's nostalgic feelings associated with his childhood and the Moravian countryside. The cycle initially received something of a mixed reception, particularly in view of its innovative approach to harmony and formal structure. Nevertheless, the work gradually gained recognition and popularity, especially following the premiere of the as yet incomplete cycle in Brno in 1905. Janáček's ability to connect his personal experiences with universal themes and materialise them in musical form makes *On an Overgrown Path* a timeless work that appeals to listeners with its depth and authenticity.

Béla Bartók (1881–1945) and Vítězslav Novák displayed certain similarities to Janáček in the way in which they adopted elements of folk music in their artistic expression. Bartók's inspirations stemmed from his professional interest in folk song – as was the case with Janáček. Along with Zoltán Kodály, he

collected thousands of Hungarian folk songs, as well as Slovakian, Romanian, Ukrainian and even Turkish folk songs. This knowledge and his ability to compare various elements of songs from different regions allowed him to penetrate deep inside the essence of folk song and become not merely a renowned theorist, but also an author capable of capitalising on this knowledge in his own artistic work. His *Village Scenes* form a cycle consisting of five adaptations of Slovakian songs that Bartók wrote during the First World War in what is now Zólyom County. The composer completed the work in 1924 and dedicated it to his second wife Ditta. A few years later, in 1927, the cycle was published by Universal Edition along with many other song collections that had been written in previous years. It then fell into obscurity until it was revised and republished in 1994 by Béla's son Peter Bartók. Vítězslav Novák (1870–1949) had a rather more indirect relationship to folk song. The fundamental stimulus and initiation point for the formation of Novák's distinctive style occurred in 1896, when he became acquainted with the local folklore during a holiday in Wallachia. Although he later came into contact with folk song directly in its authentic environment in Wallachia, Moravian Slovakia and Slovakia, where he often went on holiday, unlike Bartók or Janáček, with whom he had numerous discussions on the topic of folk music, he never conducted any systematic research on folk song – in addition to his knowledge of various song collections, he drew mainly on random stimuli and his own occasional notes. The part of the piano cycle *Eclogues*, Op. 11 to be presented today comes from 1896, a time when he was only beginning to become more familiar with folk song. His *Eclogues* are, for this reason, a rather impressionistic work reflecting pastoral and natural stimuli. The fourth part “*In a National Tone*” comes closer to folk song, however, with a certain idealisation approaching the typically romantic approach to folklore material.

Novák's pupil Eugen Suchoň (1908–1993) is a representative of a group of composers that is two generations younger and

is confronted with the achievements of older composers in the artistic reflection of the folk song. Along with Alexander Moyzes, Ján Cikker and Dezider Kardoš, he is considered a representative (taught by Novák) of the “first Slovak school of composition” which inevitably considered folklore in its musical expression. Elements of Slovak folk music are hard to find in Suchoň's compositions written before 1928. He was struck by the originality of Slovak folk songs only after reading the study *Thoughts on the Development of National Music and Slovak Singing*. His *Shepherd's Songs* for baritone and piano (1929) are therefore essential, though the cycle of six folk songs from 1941 known as *Songs from the Mountains* that is being presented today is of no lesser value. The composer's inclination towards the pulsations and intonation of Slovak folk song can be felt in them, while the melody remains expressively highly sophisticated and engaging.

Similarly to Novák, Suchoň's contemporary Klement Slavický (1910–1999) had a rather indirect approach to folk music. It represented enchantment and inspiration for him, as he himself mentioned when characterising Moravian folk song and the playing of folk musicians. He felt this enchantment particularly strongly during the Second World War and it led to the composition of his orchestral *Moravian Dance Fantasies* (1954) which in many places recollect Janáček's orchestral works. *Oh, This Heart of Mine*, the cycle evidently inspired most purely by folk song, was written in the same year. Even here, he does nothing to deny a certain affection for Janáček's way of working with folk songs, though it is more of a personal synthesis of idealised folklore inspirations and impressionistic harmony that comes closer to Novák's approach.

Jiří Čevela

Simona Šaturová

Soprán

Simona Houda-Šaturová je žádanou interpretkou mozartovských postav a repertoáru období italského belcanta a rovněž renomovanou koncertní pěvkyní. K vrcholům posledních sezon patří spolupráce s Vídeňskou filharmonií a Herbertem Blomstedtem, se Staatskapelle Dresden a Manfredem Honeckem, s Mnichovskou filharmonií a Tokijskými symfoniky s Krzysztofem Urbańskim, Českou filharmonií s Christophem Eschenbachem a Tomášem Netopilem, Vídeňskými symfoniky a Lucerne Festival Orchestra s Andrésem Orozco-Estradou, s Bostonskými symfoniky a Charlesem Dutoitem v Tanglewoodu, s Mozarteumorchester a Riccardo Minasim na Salcburském festivale, s Orchestre National de Paris a Jukka-Pekka Sarastem ad. Vystupovala v Théâtre Royal de la Monnaie v Bruselu, Semperoper v Drážďanech, Theater an der Wien, Teatro Colón v Buenos Aires, Théâtre du Châtelet v Paříži, v pražském Národním divadle ad. Její bohatá diskografie zahrnuje mj. soundtrack k filmu *Il Boemo* pro Warner Music ve spolupráci s Collegiem 1704 a Václavem Luksem.

Soprano

Simona Houda-Šaturová is a sought-after interpreter of Mozart's role and the repertoire of the Italian Bel canto, as well as a renowned concert singer. The highlights of recent seasons include collaborations with the Vienna Philharmonic and Herbert Blomstedt, the Staatskapelle Dresden and Manfred Honeck, the Munich Philharmonic and the Tokyo Symphony with Krzysztof Urbanski, the Czech Philharmonic with Christoph Eschenbach and Tomáš Netopil, the Vienna Symphony and the Lucerne Festival Orchestra with Andrés Orozco-Estrada, with the Boston Symphony and Charles Dutoit at Tanglewood, with the Mozarteumorchester and Riccardo Minasi at the Salzburg Festival, with the Orchestre National de Paris and Jukka-Pekka Saraste, etc. Opera performances took her to Théâtre Royal de la Monnaie in Brussels, Semperoper in Dresden, Theater an der Wien, Teatro Colón in Buenos Aires, Théâtre du Châtelet in Paris, the National Theatre in Prague, etc. Her vast discography includes, among others, the soundtrack for the film *Il Boemo* for Warner Music in collaboration with Collegium 1704 and Václav Luks.

Marek Kozák

Klavír

Jméno pianisty Marka Kozáka je obvykle spojováno s neomylnou technikou, smyslem pro proporce a gradaci, s bohatou paletou rejstříků, obrovskou muzikalitou a vnitřní pokorou k notovému zápisu. Na koncertní pódia vnáší noblesní interpretační kulturu a posluchače si podmaňuje schopností předat s velkou pokorou a bez okázalých gest to, co chtěl skladatel vyjádřit. Jeho hudební cesta se dlouhodobě pojí s úspěchy v mezinárodních soutěžích. V červnu 2021 se stal laureátem prestižní mezinárodní klavírní soutěže Gézy Andy v Curychu. V roce 2019 byl finalistou Busoniho soutěže v Bolzanu, v roce 2018 zvítězil na Evropské klavírní soutěži v Brémách. Na soutěži Pražského jara v roce 2016 získal 2. místo a ocenění za provedení soudobé skladby *Kejklíř* Adama Skoumala. Marek Kozák pravidelně hostuje u všech předních českých orchestrů i v zahraničí. Je zároveň vyhledávaným komorním hráčem. Vedle Simony Šaturové jsou jeho hudebními partnery violoncellisté Václav Petr, Vilém Vlček nebo houslista Jan Novák. Markova obliba v objevování opomenutých klavírních skladeb vyústila v provedení a nahrávku klavírních koncertů K. Kovařovice, V. Kaprálové a P. Bořkovce. Doma i v zahraničí velice pozitivně hodnocené album s názvem *Zapomenuté české klavírní koncerty* vydal Supraphon v březnu 2024. Marek Kozák je absolventem klavírní třídy profesora Ivana Klánského na HAMU v Praze a sám se nyní věnuje pedagogické činnosti na Gymnáziu a hudební škole hl. m. Prahy.

Piano

The name of pianist Marek Kozák is usually associated with a flawless technique, a sense of proportion and gradation, a rich palette of registers, enormous musicality, and an inner humility towards musical notation. He brings a refined interpretative culture to concert stages and captivates his audience with his ability to convey what the composer wanted to express with great humility and without ostentatious gestures. His musical journey has long been associated with success at international competitions. He won the prestigious Géza Anda International Piano Competition in Zurich in June 2021, was a finalist at the Busoni International Piano Competition in Bolzano in 2019, and won the European Piano Competition in Bremen in 2018. He finished second in the 2016 Prague Spring Competition, where he also received an award for his performance of the contemporary composition *Kejklíř* by Adam Skoumal. Marek Kozák is a regular guest performer with all the leading Czech orchestras and with a number of foreign orchestras. He is also a much sought-after chamber musician. In addition to Simona Šaturová, his musical partners also include cellists Václav Petr and Vilém Vlček and violinist Jan Novák. Marek's fondness for discovering forgotten piano pieces has resulted in the performance and recording of piano concertos by Karel Kovařovic, Vítězslava Kaprálová and Pavel Bořkovec, while his album entitled *Forgotten Czech Piano Concertos* released by Supraphon in March 2024 was received extremely positively both in this country and abroad. Marek Kozák is a graduate of the piano class of Professor Ivan Klánský at the Music and Dance Faculty of the Academy of Performing Arts in Prague and is currently teaching at the Grammer School and Primary School of Music of the Capital City Prague.

Leoš Janáček

Moravská lidová poezie v písních (výběr)

Láska

Ej láska, láska, ty nejsi stálá,
jako voděnka mezi brehami.
Voda uplyne, láska pomine,
jako lísteček na rozmarýně.

Obrázek milého

Šla děvče do háječka, do zeleného,
potkala tam malerečka černookého.
Malerečku černookou, pěkně tě prosím,
vymaluj mi obrazeček, co v srdci nosím.
Nemaluj mi, malerečku, svateho Jana,
vymaluj mi, malerečku, meho galana.

Budíček

Keď sem přišel, milá ešče spála,
budít sem ju, aby horem stała,
budít sem ju na obě dvě líčka:
stávaj hore, sívá hořubička;
budít sem ju na obě dvě líčka:
stávaj hore, sívá hořubička!

Love

Oh love, oh love, you do not last,
you are like the water between the riverbanks.
The water flows away, the love shall vanish,
like the leaf from the rosemary.

A Picture of My Beloved

A girl went to a forest, to a green forest,
She met a dark-eyed painter there.
Dark-eyed painter, I would like to ask you nicely
to paint me a picture of what I carry in my heart.
Do not paint St. John for me, painter,
paint my bonny, bonny boy.

Wakening

When I arrived, my love was still sleeping,
I woke her up, so that she could rise,
I woke her up on both of her cheeks:
get up, my grey dove;
I woke her up on both of her cheeks:
get up, my grey dove!

Eugen Suchoň

Piesne z hôr

Široký jarčok

Široký jarčok, bystrá vodička,
napoj mi, dievča, môjho koníčka!

Ja ho nenapojím,
ja sa koňa bojím,
bo som maličká.

Môj koník vraný,
ostro kovaný,
neublíži ti podkovičkami.

Ja by nenariastla,
by sa nevydala,
nevydala medzi horami.

Ani mi je večer

Ani mi je večer,
ani mi je ráno,
kej som ca, šohajko,
kej som ca, šohajko,
nevidzela dávno.

Už je sedzom týždni,
aj sedzom nedzelí,
čo sme my, šohajko,
čo sme my, šohajko,
spolu nesedzeli.

Povedzže mi, povedz

Povedzže mi, povedz,
zelený borovec,
či môj milý príde
dnes večer od oviec.

Príde mi on, príde,
na vranom koničku,
priviaže koníčka,
o našu jedličku.

Tá naša jedlička
pekne narastená,
jak vo dne, tak v noci
vždycky je zelená!

Songs from the Mountains

Wide Brook

Wide brook, clear water,
Give my horse a drink, girl!

I won't give it a drink,
I'm afraid of the horse,
Because I'm so little.

My black horse
has sharp horseshoes,
But it won't hurt you with its hooves.

I wish I wouldn't grow up,
so I wouldn't have to marry,
In the mountains.

Neither Is It Evening To Me

Neither is it evening to me,
nor is it morning,
Since I haven't seen you,
dear lad, in so long.

It's already been seven weeks,
and seven Sundays,
Since we, dear lad,
have sat together.

Tell Me, Tell Me

Tell me, oh tell me,
green pine tree,
Will my sweetheart
leave his sheep herd
and come see me tonight?

He'll come on
his black horse,
I'll tie his horse
to our little fir tree.

Our little fir tree
is nicely grown,
Always green,
day and night!

Béla Bartók

Dedinské scény

Pri hrabaní

Hrabej, jen hrabej,
to zelené seno.
Já bych i hrabala,
ale nemám nakoseno.
Hrabala, hrabala,
ale moc jej nenahrabala.
Jak usnula,
hrábě zlomila.
Ej, hrábě zlomila.

Pri neveste

Letí pávi, letí,
padají z nich drobná pírka,
dívka je sbírá
do svých polštářů a peřin.
Sbírej, jen je sbírej,
vždyť jej budeš potřebovat,
Janíkova tvář
na něm lehat bude.

Svatba

Ach, ty krásná Aničko,
v kočáře už je krabice
a na ní peřiny:
už za tebe zaplatili.
A z této vesnice
do druhé vesnice
jdeme se seznámit
s novou rodinou.
Krabice je z javorového dřeva,
peřina z peří,
a to hezké děvče
už nemá milého.
Když už nemá milého,
ale manžela,
nebude už krásnět
jako růže v poli.
Já jsem jako růže,
dokud nemám muže.
Jakmile budu mít muže,
spadne ze mě růže.
A teď se, Aničko,
teď se obelžeš,
my půjdeme domů
a ty tady zůstaneš.

Ukolébavka

Spinkej, jen spinkej,
synáčku můj milý.
Zdalipak o mě budeš pečovat,
až já budu stará?
Ano, maminko, budu,
dokud se neožením.
A jakmile se ožením,
pak vás opustím.
Spinkej, milý synáčku,
už mě nechej odpočinout.
Čím méně spíš,
tím jsem unavenější.
Spinkej, už spinkej
na kopci zeleném
v košilce bělené.
Košílka bílá,
šila ji Maruška,
šila ji hedvábím
v zeleném háji.
Spinkej, už spinkej,
můj bílý andílku,
jen mi neuleť,
ach, do té černé země.

Tanec mládenců

Zpoza buku, zpoza kmene,
pojd', bratře, pojd' ty sem.
Tancuj, mládenče, jsi mladý!
Čtyři kozy, pátý cap,
kdo vyskočí, bude chlap!
Já bych i vyskočil,
ale se mi hlava točí.
Hej hou, od země!
Kdo mi kozy odvede?
Já bych je i odvedl,
jenže jsem se vlka bál.

Village Scenes

Haymaking

Ai! Rake it now, rake it now,
Rake up the newmoon hay!
Ai! I'd gladly rake it now,
If you had mown some more.
Ai! Don't you stop raking now,
You have not done your work.
All because from sleepiness,
You went and broke your rake,
Ai! You went and broke your rake.

At the Bride's

Proud the peacocks flutter,
Ai! Shimmring fall their feathers,
Pretty maiden takes them,
Fills the clean white pillows.
Take them, maiden, take them,
Ai! You'll soon need these feathers,
For upon these pillows
Will your lover's head rest,
Ai, just wait.

Wedding

Annie, in your boxes
On the wagon carried.
There's fine clothes and bedding,
All for when you're married.
To the bridegroom's village,
Fast as we are able,
There we'll drive,
See his place,
Get to know his people.
Finest maple casket,
Pillow stuffed with feather,
Annie, pretty maiden,
Now you have no lover.
Now she has a husband,
Though she's lost a lover,
She shall not take a rose,
Fade away and wither.
I'm a rose, a rose,
But only when I'm single.
When I have a husband,
Petals drop and shrivel.
Say farewell dear Annie,
Say farewell and leave them:
Off they go, full of joy,
You must not go with them.

Lullaby

Darling, slumber, slumber,
Darling, little baby!
When your mother grows old,
Will you then take care of her?
I will take care of you, Mother,
While I'm single,
But when I'm married,
Soon I'll go off and leave you.
Slumber, slumber, darling,
Don't give me more trouble,
Soon you'll quietly slumber,
Darling, keep quiet, be still.
Go into the green wood,
Wear your white shirt,
Let your little white shirt twinkle,
Through the dark green branches.
Your white shirt that twinkles.
Our old Mary sewed it for you in the green fields.
She embroidered it with silk.
Darling, slumber, slumber,
Baby, wee white angel,
Don't you ever leave me,
Darling, never fly away!
Slumber, slumber, darling baby.

Lad's Dance

Little oak tree grow up strong,
Dance, young fellow, dance along!
Little oak tree breaks in two,
Dance, while life is free and new!
Hey, old goat, old Bily, dance,
If you can, stand up and prance!
I tried prancing ere I could,
Tripped and tumbled.
'Twas no good.
Now, my lad, the time has come,
Get the goats and drive them home!
Yes, I'd gladly drive them if
Old wolf hadn't scare me stiff.

Klement Slavický

Ej, srdénko moje

Nad Strážnicú jasno

Nad Strážnicú jasno, hej!
Nad horama mračno!
Nepřišel šohajek,
gdo ví co ho zašlo.
Nepřišel šohajek,
gdo ví co ho zašlo.
Ej, srdenko moje,
co že mňa tak bolíš,
snad sa ty mi vec už
nigdá nezahojíš?
Zahojil by jeden,
ale neví jako,
zahojil by druhý,
ale je daleko, daleko.

Šohajku s modrýma očima

Šohajku, šohajku
s modrýma očima,
věru bych za tebú
Dunaj přeskočila.
Dunaj přeskočila,
moře přebrodiva,
za tebú, šohajku,
abych ťa lúbila.
Šohajku, šohajku
s modrýma očima.

Těžko temu kameňovi

Těžko temu kameňovi,
co pod vodú plyne,
ešče tíže je šak temu,
gdo keho miluje.
Já su sama taková,
aj já sem milovala,
šohajička mi vzali,
zůstala sem tak sama.
Ej, ej, zůstala sem tak samúčká
jako ta hruščička v poli,
šak já si zavolám Janička,
on mi to srdéčko zhojí.
Pod', Janičku, pod' ke mně,
přisedni si podle mně,
ať mně to srdéčko víc nebolí,
ať se mé srdéčko rozveselí!
Ej, ej, ať mně to srdéčko víc nebolí,
ať se mé srdéčko rozveselí!

Pověz mi, má milá

Pověz mi, má milá,
proč si tak spanilá,
proč si tak pěkná,
proč si tak pěkná?
A co bych nebyla,
dyž su rychtářova,
a co bych nebyla,
dyž su rychtářova!
Očička mám jako trnka,
nožičky mám jako srnka,
proto su, můj milý,
proto su tak pěkná,
proto su, můj milý,
proto su tak pěkná,
su tak pěkná.
Teď už vím, má milá,
proč si tak spanilá,
proč si tak pěkná,
proč si tak pěkná.

Studená rosenka

Studené rosenka tej noci padala,
dyž sem, šohájku, dveřa za tebú, za tebú zavírala.
Studená rosenka, studená jako led,
nemožu ťa, můj šohajku, nemožu ťa zapomnět!
Jednou zapomenu, po druhé spomenu,
po třetí, ach, můj šohajku, slzy líca polejů, slzy líca polejů.
Nemožu ťa, můj šohajku, nemožu ťa zapomnět!

Byla sem ešče malá

Byla sem ešče malá,
dyž sem k vám chodívala,
za tebú, můj šohajku,
za tebú, můj šohajku.
A čím sem byla věcí,
mívala sem tě radší,
můj nejmilejší,
můj nejkrásnější,
nejmilejší, nejkrásnější,
můj nejkrásnější.
Teď si mně však zradil,
mé srdenko ranil!
Proč si mně, šohajku,
tu ránu zasadil?
Proč si mně, šohajku,
tu ránu zasadil,
tu ránu zasadil? Ej!

Oh, My Heart So Wretched

Here The Sky Is Sunny

Here the sky is sunny, oh!
In the hills it thunders!
Where is my dearest love?
Annie sadly wonders.
Where is my dearest love?
Annie sadly wonders.
Oh, my heart so wretched,
Why always so mournful!
How come you must keep me
Forever so doleful?
There's one who could heal me,
If he knew love's potion;
There might be an other,
But I have no notion,
But I have no notion where he is.

Sky-blue Eyes

Bluest eyes, bluest eyes,
My blue-eyed lover boy,
,Cross rivers would I swim
To bring you love and joy!
To bring you love and joy,
Life's pleasures rarest spice,
Bottomless seas would I
wade for you sky-blue eyes!
My dearest lover boy
With sky-blue, sky-blue eyes!

Heavy Is That Weighty Boulder

Heavy is that weighty boulder
in the river buried,
Heavier still are hapless hearts
By love forlorn tormented.
I have also been in love,
I have known love all too deep.
Now they've chased my boy from me,
I can only weep, sadly weep.
Aye, aye, lonely, deserted, so alone,
Like in a wide field one sole tree,
I'll have to call for young Johnny boy,
Ask him to set my broken heart free.
Johnny boy, come to my place,
Sit with me, please, face to face,
My lonely heart needs you to recover,
Could you be, Johnny boy, my new lover?
Aye, aye, my lonely heart needs you to recover,
Could you be, Johnny boy, my new lover?

Tell Me, My Bonnie Lass

Tell me, my bonnie lass,
Why you so comely are?
Oh, why so pretty?
Oh, why so pretty?
You should know, handsome lad,
Who is my worthy dad.
You should know, handsome lad,
Who is my worthy dad.
I am a bailiff's daughter dearest,
Body lithe and manners sweetest,
That's, my boy witty,
Why they say I'm pretty,
That's, my boy witty,
Why they say I'm pretty,
Why so pretty!
Now I know, my Kitty,
Why you are so pretty,
Oh, why so pretty,
Oh, why so pretty!

There Was a Chilly Dew

There was a chilly dew damp'ning the countryside,
When my beloved farewell forever said to me one gloomy night.
Biting like wintry frost, dew cold like solid ice,
I'd wish to put him out of my mind, but my poor heart vainly tries.
Whenever I think of him, tears fill my weepy eyes,
I still long for him, my lost lover, in my soul he buried lies,
In my soul he buried lies.
I'd wish to put him out of my mind, but my poor heart vainly tries.

I Was Small Then And Gawky

I was small then and gawky,
Just a child, shy and balky.
Every day could I meet you,
Play with you or just see you.
Then at last getting older
Did I dare to become bolder.
I came to love you,
My honey darling,
Always pleasing,
Always sweet and nice,
Always sweet and nice.
Now you have betrayed me,
Hurt my heart severely!
Why are you so vicious,
Ruthlessly malicious?
Why have you most cruelly,
Hurt me so unduly,
Hurt my love unduly? Why?

